

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Dr. Szili Katalinnak
Az Országgyűlés elnökének

Irományszám: *K/9846*

Érkezett: 2004 APR 16.

Helyben

Írásbeli kérdés

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 91.§-a szerinti jogomnál fogva kérdést kívánok intézni

Dr. Magyar Bálint oktatási miniszterhez
„Meddig lesznek még magyar tankönyveink?”
címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

Emlékezetem szerint korábban 1997-ben indultak folyamatok a Nemzeti Tankönyvkiadó magánkézbe adására. 2002-ben pedig újabb előkészületek kezdődtek; először is azzal, hogy a Tankönyvkiadót a 100 %-ig magánosítható vállalatok listájára tették.

Sokak meggyőződése szerint ez a döntésük is azok közé tartozik, ahol a közellátás szempontjait a magánérdekeknek rendelik alá. Egyértelmű ugyanis, hogy a magántulajdonos képviseli leghatékonyabban egy cég érdekeit, de könnyen belátható, hogy egyáltalán nem törvényszerű, sőt nem is életszerű, hogy ezt a köz javára tegye. A privatizáció egyrészt a piac lényeges átalakulásával járhat, s ezzel az oktatás szakmai irányításának, az ármérséklő szociálpolitikai törekvéseknek nem maradna hatékony eszköze. Arról nem is beszélve, hogy az ingyenesség biztosítása – akármilyen körben is kívánja a kormány ezt megteremteni – ezután vagy nem kivitelezhető, vagy pedig az állam – mint már többször – megint egy magánvállalatot juttat többletnyereséghez. Ha a tankönyvek piacán is létrejön egy monopólium, akkor a tartalmi szabályozásnak még a közvetett eszköze is meggyengül. Külföldi többségi tulajdonlás kialakulása pedig az itthon fontos ismeretek és készségek hangsúlyát csökkentheti.

Mivel pedig az NTK nyereséges vállalkozás, eladásakor már csak ezért sem lehet arra a kedvelt fordulatra hivatkozni, hogy az állam rossz tulajdonos. Nyilvánvaló, hogy ilyen nemzetstratégiailag fontos tevékenység kiárusítása a közérdek szempontjából indokolatlan.

Tavaly novemberben a kormány végül a 75 % mínusz 1 szavazat feltételével történő értékesítést határozta el. A kormányhatározat a vételár biztosításával foglalkozik, de az eddig előadottak szerint ez korántsem elégséges szempont.

Kérdésem:

- 1) Mi a jelenleg érvényes kormányzati szándék a NTK tulajdonlásának jövőjére vonatkozólag?
- 2) Holt tart a folyamat?
- 3) Miképpen számolnak azzal, hogy a NTK privatizációja során – esetleges idegen kézbe kerüléssel – megszűnhet a hazai igényes tankönyvkészítés, s a tanulók számára fontos helyi és nemzeti kulturális jellegzetességeket és ismereteket figyelembe nem vevő könyvek árasztják el a piacot?

2004. április 16.

Dr. Kelemen András
MDF